

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К.бр.174/10
Дана 07.06.2011. године
Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судије НЖ, председника већа и судија - поротника, ММ и ВИ, чланова већа, са записничарем ДШ у кривичном предмету против, окр.ДВ без пријављеног места пребивалишта, због кривичног дела силовање из чл.178. ст.1. КЗ - а, по оптужници Вишег јавног тужиоца Ваљево Кт.бр.120/10 од 20.09.2010. године, након одржаног главног претреса на дан 07.06.2011. година у присуству заменика Вишег јавног тужиоца ММ, оптуженог и браниоца опт.В – адв.ВЦ из Ваљева, ошт.ВТ из Ваљева и пуномоћника оштећене адв.МН из Ваљева, донео је и дана 10.06.2011. године јавно објавио:

ПРЕСУДУ

Опт. ДВ, звани Б без пријављеног места пребивалишта, ЈМБГ _____, од оца М и мајке Д рођене Сердар, рођен _____ године, у селу _____, Општина _____, Р. _____, привремено борави у селу _____, Србин, држављанин Р. _____, а од 1998. године и држављанин Р. Србије, по занимању електричар, неожењен, без деце, писмен, завршио средњу електро школу, војску служио 1985. године у Београду и Бања Луци, води се у ВЕ при СНО Бања Лука, без имовине, месечно зарађује 35.000,00 динара, не осуђиван, у притвору код овог суда од 18.07.2010. године по решењу истражног судије Вишег суда у Ваљеву Кри.бр.134/10 од 19.07.2010. године, против њега се не води други кривични поступак.

КРИВ ЈЕ

Због тога што је дана 18.07.2010. године, око 00,30 часова у Ваљеву, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, чије извршење је хтео, употребом силе и претњом да ће непосредно напасти на живот и тело ошт.ВТ из Ваљева, принудио на обљубу и са њом изједначен чин ошт.В, тако што је пратећи оштећену, коју је познавао од раније, од угоститељског објекта "Срце" у ул. Владе Даниловића, ка њеној кући, уз претходну претњу оштећеној у наведеном угоститељском објекту да ће је силовати, а потом и заклати ако на то не пристане, у Радничкој улици код места зв. "Тунел" оштећену изненада снажно ухватио за десну руку у пределу подлактице и захтевао да са њим оде у споредну улицу, а када је оштећена то одбила, као знатно физички јачи одвукао је до магацинског простора сервиса за поправку ТВ апарата "Малеш" у ул. Војводе Степе, говорећи јој " да ће видети како он силује", где јој је наредио да се скине, па када му је она рекла да то неће да учини, са обе руке је гурнуо према жичаној огради и нагло јој рукама свукао мајицу и брусхалтер до појаса, руком је ухватио за врат испод доње вилице и стежући подизао у вис оштећену, која га је молила да га не силује и да је пусти, па је одбијајући то најпре откопчао шлиц на панталонама и свукао их до бокова оштећене, а потом од ње захтевао да клекне и

орално га задовољи, па када оштећена то није хтела да учини, делујући рукама на њено тело и потискујући је принудио је да клекне и користећи преплашеност оштећене изазване раније упућеним претњама и делујући својом руком у пределу темене главе оштећене, привлачећи је ка њему и његовом полном органу, присилио је да његов полни орган стави у своја уста, при чему је оштећена покушавала да га одгурне од себе гурајући га у пределу ногу, у чему као знатно физички слабија особа није успела, а потом је ухватио за руке и подигао, па када је одбила да сасвим скине своје панталоне рукама је снажно гурнуо делујући у предео њених груди, према жичаној огради у коју је леђима ударила и задобила лаке телесне повреде, окренуо је лицем према жичаној огради, наслонио се телом на оштећену и држећи се за металну ограду свој полни орган ставио у полни орган оштећене и над њом извршио насилну обљубу, након чега је оштећена искористивши тренутну непажњу оптуженог успела да побегне од њега у Душанову улицу и позове раднике полиције,

- чиме је извршио кривично дело силовање из чл.178. ст.1. КЗ - а.

За које дело га суд применом напред законске одредбе и одредби чл.4. ст.2, 42, 45, 54. и 63. ст.1. КЗ – а и чл.356. ЗКП - а.

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 18.07.2010. године па до упућивања оптуженог у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ опт.ДВ да на име трошкова поступка плати износ од 299.477,75 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара у корист буџетских средстава, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ опт.ДВ да ошт.ВТ из Ваљева надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 65.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, а под претњом извршења.

Образложење

Виши јавни тужилац у Ваљеву је поднео овом суду оптужницу Кт.бр.120/10 од 20.09.2010. године којом је опт.ДВ, без пријављеног места пребивалишта, ставио на терет извршење кривичног дела силовање из чл.178. ст.1. КЗ - а. При поднетој оптужници остао је до завршетка главног претреса.

Ошт. ВТ из Ваљева придружила се кривичном гоњењу према оптуженом, а имовинско правни захтев ће остварити у парничном поступку.

По закљученом јавном и главном претресу, оценом навода оптужбе и одбране и оценом осталих изведених доказа у смислу чл.17, 18. и 352. ЗКП - а суд је утврдио следеће чињенично стање: _____, Р. _____. Завршио је средњу електро школу, а ради у околини Ваљева, у селу _____ борави само повремено. У Р. Србији нема стално пријављено место боравка. Држављанин је Р. _____, а од 1998.

године поседује двојно држављанство, односно држављанин је и Р. Србије. Није ожењен, нема деце, а до сада није осуђиван и против истог се не води други кривични поступак.

Пошто је ошт.ВТ остала без посла, а како је и приватан посао којим се бавио њен супруг полако западао у кризу, иста је, као конобарица, почела да ради по кафанама. У периоду када је упознала опт.ДВ радиле је у бифеу „Срце“, потом је променила неколико кафана, али је непосредно пре критичног догађаја поново почела да ради у бифеу „Срце“. У почетку у свим кафанама где је радила оптуженог су волели сви власници кафана, јер је био весео, доводио је друштво и музику. Одмах по познанству оштећене и оптуженог, оштећеној је нестало кредита на мобилном телефону, због чега је иста, по препоруци газде, који је гарантовао за оптуженог, дала опт.В број телефона, како би јој он уплатио кредит. Након тога оптужени и оштећена су се чешће виђали у кафанама где је она радила, оптужени је ошт.В бранио од навалентних гостију и према истој је имао заштитнички однос. Поред виђања често су путем мобилних телефона разговарали и размењивали поруке. Све чешћи контакт и виђање довело је да опт.ДВ и ошт.ВТ, постану блиски, да би на неких десетак месеци пре критичног догађаја исти били у интимним односима.

У том периоду опт.В је обично свраћао у кафане где је радила ошт.В, где је за време смене када је радила оштећена, због љубоморе, често имао сукобе са другим гостима. Обично је, у изливима љубоморе, вређао и малтретирао госте, избацавао их из кафане. Такво понашање изазивало је страх код оштећене, а у бифеу „Срце“, где је оштећена радила непосредно пре критичног догађаја, се услед поменутог понашања оптуженог, знатно смањио број гостију.

Критичне вечери оптужени је дошао у бифе „Срце“ око 20,15 часова, где је одмах наручио три вињака и два пива. Поменута пића, односно три вињака је на екс попио, а једно цело пиво и друго до пола, је попио до 21.30 часова. Том приликом оптужени је малтретирао госте, чак је и једног госта претукао, а такво понашање нико од присутних није хтео да пријави полицији, јер су га се плашили, што због самог понашања оптуженог, што због његове раније приче да је ратовао у Крајини, да је тамо проглашен за ратног злочинца и да познаје доста људи који раде у ПУ Ваљево и у БИА.

Опт.В је критичне вечери сачекао да сви гости оду, па је од оштећене захтевао да је отпрати до куће уз претње да ће завршити са њом, односно да ће је силовати, а потом и заклати. У страху за сопствену безбедност и живот, ошт.В је пристала да је оптужени испрати, да би у Радничкој улици код места зв. "Тунел", који се налази на неких 50 метара од куће оштећене, оптужени је оштећену изненада снажно ухватио за десну руку у пределу подлактице и захтевао да са њим оде у споредну улицу. Пошто је то оштећена одбила оптужени је, као знатно физички јачи, обзиром да је висок 186 центиметара и тежак око 120 килограма, наспрам оштећене које је висока око 160 центиметара и готово дупло лакша, уз отимање оштећене исту одвукао до магацинског простора сервиса за поправку ТВ апарата "Малеш" у ул. Војводе Степе, говорећи јој " да ће видети како он силује". Када је довукао оштећену на поменуто место наредио јој је да се скине, а шта је оштећена одбила, након чега је опт.ДВ са обе руке је гурнуо према жичаној оград и нагло јој рукама свукао мајицу и брусхалтер до појаса, руком је ухватио за врат испод доње вилице и стежући је подизао је у вис. Одбијајући молбе оштећене да је пусти и да је не силује оптужени је, најпре, откопчао шлиц на панталонама оштећене и свукао их је до њених бокова, да би, потом, од ње захтевао да клекне и орално га задовољи. Обзиром да је ошт.В то одбила оптужени је делујући рукама на њено тело и потискујући је да

клекне и користећи преплашеност оштећене изазване раније упућеним претњама и делујући својом руком у пределу темене главе оштећене, на тај начин што је лице оштећене привлачио га ка њему и његовом полном органу, присилио је да његов полни орган стави у уста, при чему је оштећена покушавала да га одгурне од себе гурајући га у пределу ногу, у чему, као знатно физички слабија особа, није успела. Након тога, опт.В је оштећену ухватио за руке и подигао је, захтевајући од ње да кроз скине панталоне, па када је оштећена то одбила, снажно је гурнуо рукама у пределу груди, услед чега је она ударила леђима у жичану ограду, да би је, потом, окренуо лицем према огради, наслонио се телом на оштећену и држећи се за металну ограду својим полным органом продро у полни орган оштећене и на тај начин над истом извршио насилну обљубу.

Када је завршио, оптужени је наставио да прети оштећеној говорећи јој да ће је исецкати и у једном тренутку, када је оштећена навукла доњи веш и панталоне, искористила је тренутак непажње оптуженог, који је хтео да узме нешто из џепа својих панталона, протрчала је поред њега, из истрчала на улицу, где је потражила помоћ. За то време је оптужени викао оштећеној да стане и да ће је зубима заклати. Одатле, када је наишла на групу деце, који су имали мобилни телефон при себи је позвала припаднике ПУ Ваљево.

Овако чињенично стање суд је утврдио: делимично на основу одбране опт.ДВ, делимично на основу исказа ошт.ВТ, те на основу исказа сведока ДП, РТ и БВ, потом на основу налаза и мишљења вештака ортопеда др МС и налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др ЈП, као и на основу писане документације потврде ОКП Ваљево од 18.07.2010. године о привремено одузетим предметима, специјалистичког извештаја, бактериолошког налаза и извештаја дежурног гинеколога ЗЦ Ваљево од 18.07.2010. године, налаза и мишљења ДНК центра за генетику од 06.11.2010. године, крим. техничке документације ПУ Ваљево број 234 – 1 – 41/11 од 06.06.2011. године и извода из КЕ за оптуженог издатог од Министарства правосуђе Р. Хрватске од 16.11.2010. године.

Личне и породичне прилике оптуженог суд је утврдио на основу његове одбране који је суд прихватио налазећи да се ради о неспорним чињеницама.

У својој одбрани датој у току претходног кривичног поступка опт.ДВ је навео да је са ошт.ВТ био у вези уназад десетак месеци пре критичног догађаја, да су често имали сексуалне односе, управо на месту, које је оштећена навела као место где је он силовао, да су исте имали последњи пут викенд пре критичног догађаја, али да критичне вечери, из разлога што је претходно радио и био веома прљав, нису имали сексуалне односе, већ су се, на поменутом месту само љубили и мазили. Оштећена и он су планирали да заснују заједницу, нашли би кућу и стални посао на Дивчибарама. Често му се оштећена жалила на поступке гостију, обзиром да су је узнемиравали, тако да је он стајао у њену заштиту. Критичне вечери је у угоститељски објекат где је оштећена радила дошао око 21.00 час, где је за време проведено у објекту попио четири чашице вињака и три или четири пива од по пола литра. Претходно, у току дана, је попио четири пива, али је током дана јео три пута. Док је био у бифеу „Срце“ у поменути угоститељски објекат је дошло лице које има надима „Голуб“, а на чије непристојно понашање му се оштећена претходно пожалила, па је, како би стао у њену заштиту, то лице је избацио из угоститељског објекта, али према истом није примењивао физичку силу, односно није га ударао. По завршетку смене оптужени је, као што је било уобичајено, отпратио оштећену њеној кући, којом приликом су ишли лаганим кораком и причали, а када су дошли код места

познатијег као „Тунел“ спонтано су скренули у споредну улицу, иза сервиса за поправку ТВ апарата, а где су обично имали сексуалне односе. Критичне вечери нису имали сексуалне односе, већ су се само љубили и мазили и он није примењивао силу према оштећеној. По завршетку су се растали, тако да је он отишао бициклом у Белошевац, коју је док је пратио оштећену гурао поред себе. У својој одбрани оптужени је такође истакао да му није јасно како је на основу бактериолошког налаза у вагиналном брису оштећене констатовано присуство сперматозоида, када му је било познато да оштећена са својим супругом уназад дуже времена пре критичног догађаја није имала сексуалне односе, као ни да није имала другу везу.

На главном претресу опт.ДВ је изменио своју одбрану наводећи да је тачно да су оштећена и он имали критичне вечери сексуалне односе иза сервиса за поправку ТВ апарата, где су претходно имали више од педесет пута сексуалне односе и да је том приликом оштећена била леђима наслоњена на жичану ограду. Као и претходни и сексуални однос критичне вечери био је добровољан. Разлику у исказима оптужени је правдао чињеницом да је хтео оштећену и њену породицу да заштити. Такође, оптужени је навео и да је критичне вечери у бифеу „Срце“ претукао госта познатог под надимком „Голуб“ зато што му је наведени претходно опсовао мајку.

Одбрану опт.ДВ суд је делимично прихватио, односно прихватио је само у делу у коме он наводи да је са оштећеном пре критичног догађаја био у интимним односима, да је исту често пратио кући, да су они пре критичног догађаја у више наврата имали сексуалне односе, да је према оштећеној имао заштитнички однос, као и да му се оштећена поверавала како нема сексуалне односе са супругом нити са било којим другим мушкарцем. Тај део одбране оптуженог суд је прихватио као јасан, логичан, прецизан и на основу истог је утврђено чињенично стање у овој кривично – правној ствари. Поменути део одбране оптуженог је у складу са исказом сведока БВ, који исказ је суд у потпуности прихватио.

Други део одбране оптуженог, у коме он у потпуности негира извршење предметног кривичног дела, односно део одбране који је од значаја за утврђивање битних елемената постојања бића кривичног дела које се оптуженом ставља на терет суд није прихватио налазећи да је иста нелогична, непрецизна, нејасна, противречна и у супротности са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима и као таква је усмерена на потпуно избегавање или умањене кривице. Наиме, суд указује да је одбрана опт.В противречна из разлога што наведени, најпре, приликом саслушања пред службеним лицима ПУ Ваљево, наводи да је планирао да прекине интимну везу коју је имао са оштећеном, да би, потом, пред истражним судијом овог суда и на главном претресу, навео да је са оштећеном планирао да заснује заједницу. Поред наведеног, опт.В је, у току предкривичног поступка и у току претходног кривичног поступка, навео да критичне вечери није имао сексуални однос са оштећеном, да би на главном претресу, а пошто је претходно стигао налаз и мишљење ДНК центра за генетику од 06.11.2010. године у коме је наведено да је из бриса узетог од оштећене утврђено присуство семене течности чији је донор опт.ДВ, навео да је критичне вечери имао са оштећеном сексуални однос, који је био добровољан. Као разлог за промену исказа оптужени је истакао да је тиме хтео да заштити, пре свега саму оштећену, али и њену породицу, од сазнања чињенице да су они били у интимној вези. Са наведеним у вези суд указује да је оваква одбрана оптуженог, пре свега, нелогична из разлога што оптужени наводи да му је била намера да прећуткивањем чињенице да су оштећена и он имали критичне вечери сексуални однос, заштити породицу оштећене и саму оштећену. Остаје нејасно, ако је

оптужени имао такву намеру због чега је на саслушању пред истражним судијом овог суда, којом приликом је негирао да је критичне вечери имао сексуални однос са оштећеном, навео да је са оштећеном био у вишемесечној интимној вези, током које је са истом имао више од 50 пута сексуални однос, да су планирали да заснују заједницу живота, а да су се критичне вечери само љубили и мазили. Суд налази да оптужени, најпре негирајући да је са оштећеном имао сексуални однос критичне вечери, па потом, на главном претресу истичући да су имали добровољан сексуални однос, није имао намеру да заштити оштећену и њену породицу, јар да му је то била намера он би негирао и било какву интимну везу са оштећеном. Јасно је да је намера оптуженог била да, а пошто је суд прибавио поменути налаз и мишљење ДНК центра за генетику од 06.11.2010. године, своју одбрану уподоби овом материјалном доказу.

Такође, суд указује да је одбрана оптуженог у супротности, не само са исказом оштећене, већ и са исказом сведока П, а чије исказе је суд прихватио, посебно у делу у коме оптужени наводи да није био љубоморан на оштећену, већ да је она била љубоморна, као и да истој никада, услед излива љубоморе, није правио проблеме на местима где је радила, као и да никада никоме, па и самој оштећеној није претио. Наиме, и оштећена и поменути сведок су јасно, на сличан начин, навели понашање оптуженог према оштећеној и осталим гостима, како критичне вечери, тако и раније, изазвано претераном, неоправданом љубомором.

Најзад, а везано за сам критични догађај, који се збио у близини места познатијег као „Тунел“ је у потпуној супротности са исказом оштећене и другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима, пре свега са специјалистичким извештајем, бактериолошким налазом и извештајем дежурног гинеколога ЗЦ Ваљево од 18.07.2010. године, налазом и мишљењем ДНК центра за генетику од 06.11.2010. године, крим. техничком документацијом ПУ Ваљево број 234 – 1 – 41/11 од 06.06.2011. године, а на основу којих доказа је суд у овом предмету утврдио чињенично стање.

У свом исказу ошт.ВТ, која је саслушана у својству сведока, је навела да је оптуженог упознала септембра 2009. године у бифеу Срце", где је исти био стални гост, обзиром да је био весео, да је доводио друштво, газде су га волеле. Одмах након упознавања десило се да је остала без кредита за мобилни телефон, газда јој је рекао да број мобилног телефона може да оптуженом В, како би јој исти платио кредит. На тај начин оптужени је дошао до броја мобилног телефона оштећене. Одмах сутрадан пошто је уплатио кредит за мобилни телефон оптужени је позвао оштећену у телефонском разговору је ословио са "срећо и љубави", али је му је она одмах скренула пажњу да је не може ословљавати на тај начин. Октобра исте године прешла је да ради у кафану Мало сунце", где је оптужени наставио да долази и да доводи своје пријатеље, а оштећеној је говорио да нема разлога да се она њега плаши, да је она сада под његовом заштитом, да њу не сме нико дирати нити малтретирати. У прво време се оптужени према оштећеној максимално коректно понашао и постављао за њеног заштитника, чак је планирао да њих двоје и још један њен пријатељ започну заједнички посао. Око Нове године је тај пријатељ обавестио да је почео да добија чудне позиве, да му прете да ће бити заклан ако уђе у тај посао, тако да је он одустао од тог посла, а некако у том периоду оптужени В је почео према оштећеној да отворено показује знаке љубоморе, наводећи да он жели да се она разведе од супруга, тако да је она схватила да је њеном пријатељу управо оптужени упућивао све те претње телефоном. Некако у том периоду сазнала је и то из приче оптуженог В, да је оптужени био учесник у рату деведесетих година на подручју Крајине, да тамо због својих злочина не може да се врати и да посети мајку и брата, као и да има добре везе у

полицији и "државној безбедности". Све до јануара 2010. године оптужени јој је говорио да је она његова љубав коју је чекао и да је довољно то што могу да седе заједно, а да би волео да може и да је отпрати до куће, пошто је у јануару напустио посао који је до тада радио, више времена је проводио у кафани где је радила оштећена, а од пролећа 2010. године је почео да испољава и агресију како према гостима, тако и према самој оштећеној. У том периоду почео је све чешће да оштећеној упућује претње у смислу да ће је заклати и силовати, чак је претио да ће све рећи њеном супругу, као и да ће наћи њеног сина и тим приликама је давао опис како он изгледа. Пошто је пристала да је оптужени прати кући, на једине физичке контакте на које је била у почетку приморана да има са оптуженим су били пољубац и загрљај, а на то је пристајала из разлога што је оптужени имао обичај да повиси тон и претио је да ће почети да виче на улици. Све се то дешавало почетком априла а у том периоду оптужени је почео да јој шаље претеће поруке. Седам дана пре критичног догађаја оптужени је уперео нож у стомак оштећене. Тако понашање оптуженог, као и приче да поседује пиштољ, да је ратни злочинац, да познаје људе из полиције и "државне безбедности", све више је изазивало страх код оштећене.

Критичне вечери, како је додала оштећена у свом исказу, је оптужени дошао у бифе "Срце" који се кречио и тако да су сви гости седели испред бифеа. Дошао је око 20,15 часова и тражио је да му одмах донесе три вињака и два пива. Поменути вињаке је ексирео, а једно цело и друго пола пива је попио до 21,30 часова. Током вечери госта познатијег под надимком "Голуб" је претукао, оборио га је на земљу вукао до посластичарнице "Мефи", а нико од присутних није смео да позове полицију. Сачекао је да се гости разиђу и онда захтевао од ње да је испрати кући и том приликом јој је рекао да ће је силовати, а потом и заклати. У страху по сопствену безбедности и безбедност свог сина, обзиром да јој је те вечери претио да ће и њеног сина убити, почела је да се правда да га не вара и пристала је да је он испрати кући. У близини места познатијем под називом „Тунел“, оптужени је изненада оштећену ухватио снажно у пределу десне подлактице и захтевао јој је од ње да скрене у сокак иза сервиса за поправку ТВ апарата, вукао је ка том месту и све време претио да ће она видети како он сада силује, а оштећена је молила да јој то не ради. Када су стигли на место из сервиса за поправку ТВ апарата оптужени је оштећеној пустио руку и тражио од ње да се скине, буквално је то наредио, а оштећена је рекла да то неће да учини, након чега је оштећени снажно са обе руке гурнуо оштећену ка жичаној огради о коју је она леђима ударила. Оптужени је пришао оштећеној са обе руке и нагло свукао брусхалтер и мајицу до појаса, ословљавајући је курвом да би је потом ухватио левом руком за врат испод вилице и стегао, а потом у неколико наврата је подизао од тла. Одмах затим оптужени је на силу раскопчао шлиц на панталонама и свукао до негде испод бокова, а потом је тражио од ње да клекне и орално га задовољи. У том циљу својим рукама је снажно притиснуо оштећену на доле тако да је она била принуђена да клекне, да би потом њену главу у теменом пределу гурао ка свом полном органу и на тај начин је присиљавао да његов полни орган стави у своја уста. Обзиром да оштећена није пристајала на то покушавала је да се гурајући од ноге оптуженог одвоји од њега, али у томе није успела, обзиром да је оптужени вукао ка себи у пределу главе и тиме је приморавао да она настави да њега орално задовољава. Када се орално задовољио, оптужени је подигао оштећену и захтевао од ње да се скине до краја, што је она одбила, тако да је поново гурнуо руком у пределу груди, услед чега је она јаче ударила рукама и леђима у поменути жичану ограду, да би је потом окренуо лицем према жичаној огради, прислонио се својим телом уз тело оштећене, и ставио свој полни орган у полни орган оштећене. Када је завршио оштећена се брзо обукла и искористила тренутак непажње оптуженог, тако да је побегла, а оптужени је за њом викао да је курва

и да ће је заклати зубима. Бежећи наишла је на неку децу од којих је позајмила мобилни телефон, обзиром да су њен мобилни као и торбица остали на лицу места и позвала службена лица ПУ Ваљево.

Исказ ошт.ВТ суд је делимично прихватио, односно није прихватио у делу у коме она негира да је пре критичног догађаја била у емотивној вези са оптуженим. Наиме, тај део исказа суд није прихватио налазећи да је исти нејасан, нелогичан и непрецизан и у супротности са другим изведеним и прихваћеним доказима, пре свега са исказом сведока БВ, која је у свом исказу потврдила, наводе оптуженог да су оштећена и он били у емотивној вези. Међутим, суд сматра да тај део исказа, који није прихваћен, није од таквог значаја да у потпуности дискредитује други део исказа ошт.Т, а који је од значаја за доношење одлуке у овом предмету, из разлога што је несумњиво да је оштећена, негирањем интимног односа са оптуженим, хтела да заштити, пре свега свој углед и интегритет у породици, као и у средини у којој живи и ради, а све у циљу да иста не би како од својих најближих, тако и од околине била у најмању руку прекорена и осуђивана за своје поступке. Са друге стране, суд је остали део исказа оштећене у потпуности прихватио налазећи да је исти јасан, прецизан, логичан и у свему у складу са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима, тако да је суд, између осталог, и на основу овог дела исказа оштећене утврдио чињенично стање у овој кривично – правној ствари.

У свом исказу сведок ДП је навео да оштећену познаје око 30 година и да су у добрим односима. Када је почела да ради у бифеу „Срце“ често је долазио у поменути угоститељски објекат, где је упознао и оптуженог, са којим је у прво време имао коректне односе. Недуго затим, а пошто су се сведок и оштећена договарали да отворе заједнички угоститељски објекат, односи између сведока и оптуженог су се погоршали, тако да је оптужени почео да за сведока износи разне неистине, а самој оштећеној је забранио да са сведоком отвара било какву кафану. Оштећена му је касније рекла да има страх од оптуженог, да јој прети и да он хоће да је поседује, али да нису у интимним односима. Сведоку је познато да је оштећена, управо због проблема које јој је правио оптужени, у претходној кафани где је радила добила отказ. Критичне вечери сведок је у бифе „Срце“ дошао у поподневним часовима, да би оптужени у поменути бифе дошао око 20.00 сати и није био пијан. Наручивао је вињак и за то време је претио оштећеној тражећи њен мобилни телефон да види да ли се чула са овим сведоком. Претио јој је да ће завршити са њом те вечери, да ће је поломити, унаказити. Знајући да је свађа између њих управо због њега, сведок П је ушао у кафану и покушао да објасни оптуженом да су оштећена и он само пријатељи, нашта му је оптужени одговорио да изађе и да он нема ништа са њим да разговара, а што је сведок и учинио, изашао је, платио свој рачун и око 21.00 сат отишао кући. Истог јутра, око 3.30 сати позван је из ПУ Ваљево, где је отишао и сазнао шта се збило. Сведок је приметио да је ошт.Т била видно уплашена, са рашчупаном косом и са црвенилом у пределу врата и лица, као и са огреботином на рамену. Пре критичног догађаја оштећена се жалила на понашање оптуженог, чак му је и показивала његове претеће поруке које јој је он слао путем мобилног телефона. Најзад сведок је изјавио и да критичне вечери питао оптуженог да ли је у вези са оштећеном, нашта је он само сагнуо главу, а оштећена је то негирала.

У свом исказу сведок РТ је истакла да ошт.Т познаје, с'обзиром да је иста радила код њеног супруга у кафани, у ком периоду је упознала и опт.В, који је у кафану долази као гост. Једном приликом јој се оштећена пожалила на понашање оптуженог, када је плакала и помињала да јој он прети.

У свом исказу сведок БВ је навела да је она била у емотивној вези са оптуженим све док он није сазнала да су оптужени и оштећена у интимној вези, као и да јој је познато да су они имали сексуалне односе, што јој је и опт.В признао.

Исказе наведених сведока суд је у потпуности прихватио налазећи да су исти јасни, логични, прецизни и у свему у складу са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима. Када је реч о делу исказа сведока П, у ком је исти навео да је њему оштећена рекла да она и опт.В нису у емотивној вези, суд налази да исти није од значаја за утврђивање чињеничног стања у овој кривично – правној ствари, нити такав да би дискредитовао у потпуности исказ овог сведока. Наиме, поменути сведок је јасно и прецизно рекао све што му је било познато. Са тим у вези није од значаја што је сведок навео да му је оштећена негирала своју везу са оптуженим, јер сама природа односа оштећене и оптуженог, а имајућу у виду да је оштећена удата и има одрасло дете, представља информацију коју је природно да људи сакрију и од својих најближих пријатеља. У том смислу поменути сведок није, по налажењу суда река неистину, већ је искрено рекао оно што је од оштећене, дакле непосредно сазнао.

На главном претресу суд је, у циљу потпуног утврђења чињеничног стања, као доказ прочитао и поруке од 12.12.2009. године, од 02.04.2010. године и од 01.05.2010. године, које поруке су послате на претплатнички број 065/_____, који број мобилног телефона припада оптуженом, а са претплатничког броја 064/_____, а који број мобилног телефона је припадао оштећеној. Из наведених порука недвосмислено произилази да су оптужени и оштећена били у интимној вези и које у потпуности потврђују прихваћени део одбране опт.В и исказ сведока БВ. Са друге стране, а везано за наведене поруке оштећена је рекла да је исте са њеног телефона слао на свој мобилни телефон оптужени, пошто је исти контролисао са ким је оштећена контактирала преко свог мобилног телефона. Овакав аргумент оштећене суд није прихватио, обзиром да је исти нејасан и пре свега нелогичан, а посебно ако се има у виду да би, у том случају, оптужени у дужем временском периоду, који је дужи од седам месеци, планирао да учини оно што је учинио критичне вечери и при томе сачувао наведене поруке да их искористи на суду, као доказ њихове везе, а што је, по налажењу суда нереално. Тај део исказа оштећене је, поред наведеног, нелогичан јер се као оправдано поставља питање због чега је оштећена оптуженом, а да нису у веома блиским односима, дозвољавала да јој узима мобилни телефон. Сам страх опт.В од опт.ДВ никако не би могао да буде оправдање обзиром да је једна од порука послата 12.12.2009. године, односно из периода, за који и сама оштећена наводи да је у том периоду оптужени био према њој више него коректан, период када је према истој имао заштитнички однос и у самом том периоду оштећена није имала разлога да се плаши оптуженог. Поред наведеног, поменуте поруке јасно указују да су, као што је већ истакнуто, оптужени и оштећена били у интимним односима и потврђују исказ сведока БВ. Такође, поруке и исказ сведока В потврђују и део одбране оптуженог у коме он наводи да су оштећена и он били у интимним односима, да је исти према њој имао заштитнички однос и да му се она поверавала да са мужем, као ни са било којим другим мушкарцем нема сексуалне односе. Ово што се оштећена поверавала оптуженом, поменуте поруке, као и само прихватање да је оптужени штити и прати до куће, а што је суд као несумњиво утврдио, па и чињеница да је сведок П, због свега што се дешавало, питао оптуженог и оштећену да ли су они у интимним односима, јасно указује да оштећена и оптужени нису имали само однос конобар муштерија или однос два пријатеља, већ је њихов однос био далеко приснији, тачније радило се о односу интимне природе.

Наравно сама природа односа ошт.В и опт.Д није од пресудног значаја за доношење одлуке да ли критичном приликом оптужени извршио кривично дело или не, али је од значаја за потпуно утврђивање чињеничног стања у овој кривично – правној ствари и за стварање што потпуније слике о њиховим претходним односима.

У свом налазу и мишљењу вештак неуропсихијатар др ЈП је истакла да је, уколико се као тачан узме исказ оштећене, опт.В, у време критичног догађаја, догађаја имао 0,52 промила алкохола у крви и да наведени степен алкохолемије представља границу између припитог стања и лаког пијанства. Са друге стране уколико се као тачна узме одбрана оптуженог, онда је у време критичног догађаја вредност нивоа алкохола у крви опт.В износила 0,76 промила, а што представља степен лаког пијанства, који пре свега утиче на психичке функције у смислу повећаног самопоуздања и смањене критичности. У оба случаја оптужени је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима.

У свом налазу и мишљењу вештак ортопед др МС је навео да је у објективном налазу др С констатовано да на десном рамену и леђима у горњој половини постоје видљиве огреботине и крвни подливи пругастиг облика, за које оштећена наводи да су последица пада на жичани предмет. Такође др С изричито наводи да на осталим деловима тела нема видљивих повреда, а ово посебно се указује из разлога што оштећена у свом исказу наводи да је стезана у пределу врата, а ниједан од лекара који је прегледао, ни наведени др С, ни наведени др Ц који је навео да у локалном налазу постоје огреботине на леђима и на обадве надлактице, није констатовао повреде у пределу врата. Поред наведеног лекар гинеколог др С није констатовао нити знакове повреда гениталних органа или околине. Када је реч о констатованим повредама исте су по својој природи лаке телесне повреде, а што се тиче механизма настанка повреда реално је да је оштећена ове повреде могла да задобије тако што је одгурнута и том приликом је ударила задњим делом тела у жичану ограду.

Налазе и мишљења наведених вештака суд је прихватио као јасне, прецизне и у свему дате са правилима струке, а странке на исте нису имале примедби.

Из специјалистичког извештаја, бактериолошког налаза и извештаја дежурног гинеколога ЗЦ Ваљево од 18.07.2010. године суд је утврдио да је у вагиналном брису оштећене констатовано присуство семене течности.

Из налаза и мишљења ДНК Центра за генетику суд је утврдио да је анализом вагиналног бриса узетог од оштећене ВТ утврђено у истом присуство семене течности чији је донор оптужени ДВ.

Увидом у крим. техничке документације ПУ Ваљево број 234 – 1 – 41/11 од 06.06.2011. године такође је утврђено које је повреде на тели имала оштећена када је дошла у прсторије ПУ Ваљево.

Из извода из КЕ за оптуженог издатог од Министарства правосуђе Р. _____ од 16.11.2010. године суд је утврдио да исти до сада није осуђиван.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање оцена суда је да се у радњама опт.ДВ стичу сви елементи кривичног дела силовање из чл.178. ст.1. КЗ – а, налазећи да је опт.В критичног дана применом силе и претње да ће непосредно напасти њен живот и

тело принудио на обљубу ошт.ВТ, коју је познавао од раније, и то на начин што је пратећи оштећену до куће, којој је претходно у бифеу „Срце“ где је оштећена радила, претио да ће је силовати, а потом и заклати, уколико она на то не пристане изненада снажно ухватио је за десну руку у пределу подлактице захтевао од ње да са њим оде у споредну улицу, па када је то ошт.В одбила, као знатно физички јачи, одвукао је иза сервиса за поправку ТВ апарата, говорећи јој „Да ће видети како он силује“, где јој је наредио да се скине, па када му је оштећена рекла да то неће да учини, са обе руке је гурнуо ка жичаној огради и нагло јој свукао мајицу и брусхалтер до појаса, руком је ухватио за врат испод њене вилице и стежући подизао у вис оштећену, која га је молила да је пусти и да је не силује, након чега је опт.В откопчао оштећеној панталоне и свукао из до бокова, а потом од ње захтевао да клекне и орално га задовољи, па када је ошт.В то одбила, делујући рукама на њено тело и потискујући је принудио је да клекне и користећи преплашеност исте изазване раније упућеним претњама и делујући руком у пределу темена главе оштећене, повлачећи је ка њему и његовом полном органу, присилио је да његов полни орган стави у уста, при чему је оштећена гурајући оптуженог у пределу ногу, покушала да га одгурне од себе у чему, као знатно физички слабија особа, није успела, а потом је ухватио за руке и подигао, па када је оштећена одбила да сасвим скине своје панталоне, рукама је снажно гурнуо у пределу њених груди, ка жичаној огради у коју је оштећена ударила и при том задобила лаке телесне повреде, након чега је исту окренуо лицем према жичаној огради, наслонио се телом и држећи се за металну ограду свој полни орган ставио у полни орган оштећене.

Радња извршења предметног кривичног дела обухвата употребу принуде и вршење обљубе или другог полног акта који се може изједначити са обљубом. Између принуде и обљубе морао да постоји повезаност, односно да се принуда врши у циљу обљубе. Сама принуда, по Кривичном законнику, представља употребу силе или претње да ће се непосредно напасти на живот или тело одређеног лица, а да би постојало кривично дело силовање претња мора да буде квалификована, односно да зло које се ставља у изглед треба да се односи на лишавање живота или повреду тела, те претња мора бити озбиљна и односити се на зло које непосредно постоји, без значаја да ли учинилац има намеру да оствари претњу, да сила треба да буде уперена према лицу над којим се врши обљуба, а отпор треба да буде стваран, озбиљан и трајан.

У конкретном случају суд је утврдио да је опт.В извршио обљубу над ошт.Т, у ком циљу је према оштећеној применио силу и претњу да ће напасти на њен живот и тело. Чињеница да је оштећена, након што је оптужени изненада ухватио у пределу подлактице десне руке и повукао, захтевајући да са њим оде у споредну улицу оштећена то одбила, као и да је иста одбила да се скине, те да је оптуженог молила да је пусти и не силује, да је покушавала својим рукама, делујући у пределу ногу опт.В, када ју је он присилио да његов полни орган стави у уста, као и да је, након тога, одбила да до краја скине панталоне, указује да оштећена није пристајала на полни однос, до којег је, на основу свих напред изнетих доказа критичном приликом дошло. Критичном приликом оптужени је искористио своју физичку супериорност и препаст оштећене оваквим његовим понашањем и претходним претњама, као и чињеницу да је оштећеној било познато да је опт.ДВ прек човек, склон инцидентима, те да га се, као таквог, многи посетиоци бифе „Срце“ клоне, због чега она, што због страха од претњи и природе оптуженог, што због евидентне физичке супериорности оптуженог, није била способна да спречи оптуженог у својој намери да над њом изврши обљубу. Када је у питању отпор који је ошт.В критичном приликом пружила, суд налази да је исти у конкретном случају био стваран, озбиљан и трајан, а ово из разлог што је пружени отпор, који је био у

границама отпора који би пружила женска особа просечних физичких способности, несумњиво у границама њених физичких способности, које су далеко испод физичких способности оптуженог, обзиром да је исти висом око 186 центиметара и тежак око 120 килограма, а оштећена је, са друге стране висока око 160 центиметара и тешка око 60 килограма, несумњиво, далеко физички супериорнији од оштећене.

Када је реч о претњи суд је утврдио да је иста била озбиљна, а ово из разлога што је оптужени, са једне стране својим претходним понашањем као гост у кафанама где је оштећена радила, када је малтретирао остале госте, чак је критичне вечери брутално претукао госта познатог под надимком „Голуб“, уз истицање да је био учесник рата током деведесетих година двадесетог века на подручју бивше СФРЈ, где је проглашен за ратног злочинца, те да има везе у полицији и у БИА, а са друге стране и претњом које је оштећеној, конкретно критичне вечери упутио, да ће је силовати, па онда и заклати, створио код оштећене озбиљан страх за сопствену безбедност, а што је било од пресудног утицаја, поред евидентне разлике у конституцији и физичкој снази оптуженог и оштећене.

Са друге стране сила, поред претње која је била озбиљна, коју је оптужени критичном приликом употребио, а која се састоји у подизању вучењу оштећене за руку, гурању оштећење, хватању и стискању, уз подизање, исте у предео врата, цепању одеће, гурању на доле и коришћење своје неспорне физичке супериорности, а која је последица, као што је већ истакнуто, разлике у физичкој снази, је била довољна да се савлада отпор који је оштећена пружала.

Поред наведеног, сама околност на којој је одбрана у току поступка инсистирала, а која се односи на чињеницу да су оптужени и оштећена пре критичног периода били у интимној вези, није од значаја за постојање предметног кривичног дела. Наиме, као што је већ истакнуто, да би постојало предметно кривично дело потребно је да се остваре два кумулативно постављена елемента принуда и обљуба. У конкретном случају, суд је нашао да је оптужени критичном приликом обљубио оштећену користећи принуду. Евентуални ранију добровољни сексуални однос између оптуженог и оштећене није од значаја, јер је суд утврдио да критичне вечери није било добровољног пристанка оштећене.

Оптужени ДВ је кривично дело извршио са директним умишљајем, будући да је био свестан да напред наведеним радњама чини кривично дело, па је хтео извршење истог и наступање забрањене последице.

Пошто нема околности која би могла искључити кривицу оптуженог, суд је оптуженог за учињена кривична дела огласио кривим. Доносећи одлуку о казни суд је имао у виду тежину и степен кривице опт.В, као и све остале околности које у смислу чл.54. ст.1. КЗ - а могу бити од утицаја на висину казне, па је као олакшавајућу околност на страни овог лица нашао његову досадашњу неосуђиваност, док отежавајуће околности на страни оптуженог суд није нашао.

Имајући у виду горе наведене олакшавајуће околности, уз одсуство отежавајућих околности, а посебно ценећи степен кривице суд је опт.ДВ за извршено напред наведено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године налазећи да је овако изречена казна адекватна и да ће се истом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописаних чл.4. ст.2. КЗ - а постићи сврха кажњавања из чл.42. КЗ - а, те да

се основано може очекивати да ће изречена казна позитивно утицати на оптуженог и да ће она има утицај и на друге да не врше кривична дела и допринети јачању морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

Опт.ДВ је оглашен кривим па је суд на основу чл.196. ст.1. у вези чл.193. ст.2. ЗКП - а обавезао оптуженог да надокнади трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава. У току поступка, а према вођеном трошковнику настали су нужни трошкови у износу од 299.477,95 динара, (на име награде и трошкова вештачења, као и на име трошкова одбране по службеној дужности, довођења оптуженог из притворске јединице и трошкова ЗЦ Ваљево за извршене анализе), а сходно чл.193 ст.3 ЗКП, оптужени је обавезан да суду плати и паушал у корист буџетских средстава суда у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. Одлуку о висини паушала суд је донео имајући у виду дужину, трајање и сложеност овог кривичног поступка, као и имовинске прилике оптуженог који омогућавају плаћање одмереног паушалног износа.

Одлука којом је опт.В обавезан да ошт.ВТ из Ваљева накнади трошкове кривичног поступка у износу од 65.000,00 динара донета је у смислу чл.196. ст.1. у вези са чл.193. ст.2. тач.8. ЗКП – а.

Најзад, с'обзиром да су оштећена и њен пуномоћник у завршној речи истакле да ће имовинско правни захтев остварити у парничном поступку, суд није посебно донео одлуку у смислу чл.206. ЗКП – а.

Са изнетих разлога, а на основу чл.356 ЗКП одучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа - судија
НЖ,с.р.